

Avizul Comitetului Economic și Social European privind:

Propunerea modificată de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE

[COM(2020) 611 final – 2016/0224 (COD)]

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de introducere a unei proceduri de screening pentru resortisanții țărilor terțe la frontierele externe și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/817

[COM(2020) 612 final – 2020/0278 (COD)]

Propunerea modificată de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea datelor biometrice în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) XXX/XXX [Regulamentul privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație] și a Regulamentului (UE) XXX/XXX [Regulamentul privind relocarea], al identificării unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid în situație nereglementară și privind cererile de comparare cu datele Eurodac prezentate de autoritățile de aplicare a legii din statele membre și de Europol în scopul asigurării respectării legii și de modificare a Regulamentelor (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/818

[COM(2020) 614 final – 2016/0132 (COD)]

(2021/C 155/10)

Raportor: **Panagiotis GKOFAS**

Sesizare	Comisia Europeană, 27.11.2020
Temei juridic	Articolul 304 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene
Secțiunea competentă	Secțiunea pentru ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și cetățenie
Data adoptării în secțiune	8.2.2021
Data adoptării în sesiunea plenară	25.2.2021
Sesiunea plenară nr.	558
Rezultatul votului (voturi pentru/ voturi împotriva/abțineri)	210/9/28

1. Concluzii și recomandări

1.1. CESE ia notă de noul Pact privind migrația și azilul, care își propune să abordeze un fenomen complex și multidimensional. CESE consideră că noile reglementări aduc o contribuție pozitivă în sensul eficientizării securității frontierelor UE. Se instituie un proces mai bun și mai sigur de control al persoanelor care intră în UE. În orice caz, o strategie integrată comună a UE, care să fie rezilientă și orientată spre viitor, este foarte necesară și îndelung așteptată. Din păcate, în ce privește chestiunea azilului și migrației în ansamblu, actualele propuneri nu pot fi considerate un progres net, deși acesta este atât de necesar. **Mai mult decât atât, cele patru sau cinci state membre în cauză vor trebui să înființeze „centre închise”, pe baza principiului neintrării⁽¹⁾, unde oamenii sunt ținuți până la șase sau șapte luni, dacă nu mai mult, până când se cunoaște rezultatul procedurilor, ceea ce duce la situații mult mai grave decât înainte.**

1.2. Sunt necesare eforturi suplimentare și mai intense din partea Comisiei Europene și a statelor membre ale UE. Avizele recente ale Comitetului [SOC/649⁽²⁾, și SOC/669⁽³⁾] critică unele aspecte-cheie ale Regulamentului privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație (RAM), cât și ale Regulamentului privind procedurile de azil (APR). CESE ar dori, de asemenea, să sublinieze că, după ce a examinat cele două regulamente și a discutat cu Comisia, consideră că

⁽¹⁾ Conceptul de refuz al intrării este un element care există atât în acquis-ul Schengen, cât și în cel în materie de azil [articolul 43 din Directiva privind procedurile de azil (DPA)].

⁽²⁾ JO C 123, 9.4.2021, p. 15

⁽³⁾ A se vedea pagina 58 din prezentul Jurnal Oficial.

perspectivele de punere în aplicare a acestor nouă regulamente diferite par a fi problematice din mai multe puncte de vedere. Este necesară o strategie mai cuprinzătoare privind migrația, pentru a asigura sinergii mai bune între diferitele regulamente ale UE și pentru a garanta răspunsuri la probleme importante ale statelor membre care suferă un impact mai mare al migrației.

1.3. CESE dorește să își exprime îngrijorarea cu privire la noile proceduri la frontieră, în special cu privire la necesitatea de a proteja dreptul de a solicita azil, precum și la următoarele aspecte:

- conceptul problematic de „țări cu rate scăzute de recunoaștere a cererilor de azil”;
- utilizarea unor concepte juridice definite neclar („amenințare la adresa securității”, „ordinea publică”) care generează incertitudine juridică;
- copiii străini cu vârste cuprinse între 12 și 18 ani, care trebuie considerați, de asemenea, „copii” în conformitate cu Convenția ONU din 1989 cu privire la drepturile copilului;
- modul și locul în care persoanele vor fi cazate în timpul procedurii la frontieră și modul în care se poate evita incertitudinea juridică, garantându-se dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă.

1.4. CESE recunoaște valoarea adăugată și necesitatea unor proceduri de azil comune, cuprinzătoare și eficiente, care să respecte convențiile internaționale și garanțiile juridice, din punctul de vedere al încrederii UE și a statelor membre, pe baza unor mecanisme concrete de solidaritate și responsabilități/angajamente repartizate în mod echitabil. Cu toate acestea, în prezenta propunere a Comisiei nu este menționat un astfel de sistem comun cuprinzător de azil, care să facă dovada solidarității și să repartizeze în mod echitabil responsabilitatea între statele membre. **Dispoziția privind solidaritatea ar trebui, de asemenea, să fie inclusă în regulamentul privind procedura de azil (RPA), imediat după efectuarea verificării, și cu sprijinul informatic al Eurodac. În cazul în care „solidaritatea obligatorie” nu ia forma „transferului obligatoriu” în temeiul dispozițiilor RPA sau dacă procedurile create nu permit depunerea unei cereri de azil în statele membre ale UE fără a fi necesară trecerea frontierei UE, regulamentul nu va fi operațional din punct de vedere practic. Ar trebui, de asemenea, să existe stimulente și măsuri disuasive în ceea ce privește transferul și, în orice caz, ar trebui să fie posibil ca procedura RPA să se desfășoare în alte state membre și nu exclusiv în prima țară de intrare.**

1.5. CESE subliniază că eficacitatea noilor proceduri propuse trebuie să fie evaluată în permanență prin intermediul unor **sisteme de monitorizare a respectării drepturilor fundamentale**, în special în ceea ce privește drepturile persoanelor vulnerabile și ale copiilor, **evaluarea individuală a cererilor de azil și existența unor căi de atac eficiente. Se pune însă întrebarea unde și cum vor fi puse în aplicare noul pact îmbunătățit și propunerile care-l însoțesc și ce fel de măsuri de solidaritate, transfer sau relocare se vor aplica.**

1.6. CESE sprijină **un sistem informatic de gestionare a migrației mai integrat și mai echilibrat, bazat pe îmbunătățirea bazei de date Eurodac, care să se concentreze pe cereri și pe solicitanți.** CESE avea impresia că Comisia recunoaște necesitatea unei abordări comune a verificării obligatorii înainte de intrare a amprentelor digitale și a riscurilor din punctul de vedere al sănătății și securității, dar, în ciuda sistemului sofisticat propus, nu există din păcate posibilitatea ca o persoană să solicite azil într-un alt stat membru decât în prima țară de intrare, ceea ce ar trebui să fie posibil. **Normele privind determinarea statului membru responsabil de prelucrarea unei cereri de azil, prevăzute în prezent în RAM, ar trebui să fie stabilite în RPA, oferind, prin intermediul Eurodac, posibilitatea ca cererile să fie prelucrate și de alte state membre.**

1.7. Deși CESE este în favoarea unor proceduri decizionale mai rapide la frontierele UE, care să respecte toate drepturile fundamentale, drepturile omului și procedurile legale, apar numeroase întrebări, de exemplu: cum punem în aplicare și securizăm aceste proceduri? Cum punem în aplicare returnările? Unde se regăsește solidaritatea în RPA, să nu mai vorbim de RMA, dacă este adevărat că sunt prevăzute măsuri de solidaritate? Atunci când unei persoane i se acordă azil, poate aceasta să meargă într-un alt stat membru decât în prima țară de intrare⁽⁴⁾? Pot statele membre să acorde azil pentru a proteja persoanele aflate în dificultate sau vor începe să le respingă? Prin urmare, CESE solicită Comisiei să verifice și să explice în detaliu fiecare parte a propunerii și, în special, să răspundă la întrebarea: „Cum îmbunătățește acest nou Pact procedura comună de azil și cum este respectat dreptul la solicitarea de azil?”

⁽⁴⁾ În conformitate cu dispozițiile Regulamentului privind condițiile pentru protecția internațională, drepturile și beneficiile aferente statutului de refugiat/statutului conferit prin protecție subsidiară sunt legate de statul membru care a acordat statutul.

1.8. CESE este preocupat de punerea în aplicare a noilor proceduri de verificare a resortisanților țărilor terțe la frontierele externe. Acest nou mecanism sporește presiunea asupra statelor membre cu frontiere maritime externe ale UE și încurajează crearea de centre închise la frontierele externe sau în apropierea acestora. Centre similare au exprimat îngrijorări serioase în ceea ce privește protejarea drepturilor omului și asigurarea unor condiții de viață acceptabile pentru cei cazați acolo.

1.9. Rezultatul procedurilor la frontieră va fi acordarea statutului de refugiat, fie respingerea cererii și returnarea persoanei. În cazul în care se acordă statutul de refugiat, statul membru care acordă acest statut este responsabil de integrarea persoanelor în cauză. Cu toate acestea, în scenariul din noul pact, acest lucru înseamnă integrarea lor în țările din sud, neexistând nicio posibilitate de transfer sau o formă de solidaritate din partea celorlalte state membre. În cazul în care nu se acordă statutul de refugiat, statul membru trebuie să returneze solicitantul de azil a cărui cerere a fost respinsă. Această abordare trebuie să analizeze modalitățile de care dispune UE de a încheia acorduri cu țările terțe de origine și de tranzit și de a garanta proceduri eficiente, astfel cum se prevede în dreptul internațional și în instrumentele privind drepturile omului. Nu pot fi încheiate acorduri individuale între statele membre și nici Comisia nu menționează o astfel de procedură.

1.10. Provocările gestionării migrației, legate în special de asigurarea unei identificări rapide a persoanelor care au nevoie de protecție internațională sau de aplicarea în practică a returnărilor (în cazul persoanelor care nu au nevoie de protecție), ar trebui abordate **într-un „mod uniform” la nivelul Uniunii Europene în ansamblu, numai că nu se poate considera că propunerile actuale merg în acest sens.** De fapt, aceasta este o chestiune care trebuie tratată numai de statul membru în care solicitantul de azil intră prima dată, pentru că lipsește repartizarea echitabilă a poverii, de exemplu prin transferul obligatoriu al solicitanților de azil în cursul procedurilor conform RPA și al examinării cererii de azil.

1.11. În special, este important să se creeze o procedură mai bună care să permită identificarea persoanelor în cazul cărora este improbabilă acordarea protecției în UE ⁽⁵⁾. Propunerea Comisiei stabilește **o procedură de verificare premergătoare intrării (pre-entry screening)**, care ar trebui să se aplice tuturor resortisanților țărilor terțe care se află la frontiera externă fără a îndeplini condițiile de intrare sau după debarcarea în urma unei operațiuni de căutare și salvare. Cu toate acestea, această „verificare premergătoare intrării” se desfășoară din păcate pe teritoriul țării în care solicitantul a trecut prima dată frontiera în UE. „Premergătoare” înseamnă că persoana în cauză merge la „centrul închis de detenție” și rămâne acolo, fără nicio posibilitate de deplasare, până când autoritățile statelor membre decid fie să îi acorde statutul de refugiat ⁽⁶⁾, fie să o returneze în țara de origine sau de tranzit, și acest lucru numai dacă returnarea este posibilă, ea nefiind însă posibilă în majoritatea cazurilor.

1.12. CESE sprijină **cadrul la nivelul UE, care presupune instituirea unor norme uniforme pentru procedura de screening al migranților în situație neregulamentară** care au fost reținuți pe teritoriul țării respective și **au eludat controalele la frontieră când au intrat în spațiul Schengen. Acest lucru urmărește să protejeze spațiul Schengen și să asigure gestionarea eficientă a migrației neregulamentare sau ilegale.**

1.13. CESE solicită instituțiilor, agențiilor și partenerilor sociali ai UE să participe la elaborarea de noi politici și programe (de exemplu, parteneriate pentru atragerea de talente), la schimburi de bune practici și la programe multilaterale de înfrățire în cadrul „coridoarelor umane” existente. De asemenea, solicită elaborarea unor noi cadre juridice, introducerea unor proceduri rapide care să permită utilizarea pe scară mai largă a **vizelor umanitare** și de către un număr mai mare de persoane [prin adaptarea dispozițiilor actuale ale articolului 25 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾] și includerea **„declarației de luare în întreținere”** printr **căile legale uzuale de intrare** în domeniul politicilor de imigrare aplicabile resortisanților țărilor terțe. CESE atrage atenția colegiuitorilor că în legislația UE existentă anterior, cum ar fi Acordul Schengen și Tratatul de la Lisabona, se prevede deja **„protecție subsidiară și temporară”** pentru cei care fug din calea războaielor sau a dezastrelor naturale. Acest lucru demonstrează **cum se poate garanta intrarea reglementară a persoanelor vulnerabile care au nevoie de protecție internațională prin utilizarea instrumentelor legislative aflate deja la dispoziția statelor membre ale Uniunii Europene.**

⁽⁵⁾ Proportia migranților care sosesc din țări cu rate de recunoaștere a cererilor de azil mai mici de 25 % a crescut de la 14 % în 2015 la 57 % în 2018.

⁽⁶⁾ În ce privește aplicarea măsurii de detenție în cursul procedurilor la frontieră, a se vedea punctele 179 și 183 din Hotărârea CEJ în cauza C-808/18: „statele membre sunt într-adevăr autorizate să îi plaseze în «detenție», în sensul articolului 2 litera (h) din Directiva 2013/33, pe solicitantii de protecție internațională care se prezintă la frontierele lor, înainte de a le acorda dreptul de intrare pe teritoriul lor, în condițiile pe care articolul 43 menționat le enunță și în scopul de a garanta efectivitatea procedurilor pe care același articol 43 le prevede”; „din articolul 43 alineatul (1) din Directiva 2013/32 rezultă că o detenție întemeiată pe această dispoziție nu este justificată decât pentru a permite statului membru în cauză să examineze, înainte de a recunoaște solicitantului de protecție internațională dreptul de a intra pe teritoriul său, dacă cererea sa nu este inadmisibilă [...] sau dacă aceasta nu trebuie respinsă ca fiind nefondată [...]”.

⁽⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO L 243, 15.9.2009, p. 1).

2. Preocupări și observații generale

2.1. Noul Pact european pledează pentru **elaborarea integrată a politicilor, care să reunească politici în domeniul azilului, migrației, returnărilor, protecției frontierelor externe, combaterii traficului de migrați și relațiilor cu principalele țări terțe și să reflecte o abordare la nivelul întregii administrații**. Cu toate acestea, în cele din urmă, regulamentele propuse aflate în curs de examinare vor reprezenta o povară enormă pentru statele membre din sudul Europei, consecința inevitabilă fiind că regulamentele vor fi imposibil de aplicat și nu vor reuși să obțină rezultatul scontat. După o perioadă rezonabilă de timp, statele membre vor fi *de facto* obligate să respingă numeroase cereri de azil, chiar și pe cele care îndeplinesc condițiile pentru acordarea statutului de refugiat, pentru a evita ca un număr tot mai mare de persoane să fie ținute împreună în condiții inumane.

2.2. Statele membre din sudul Europei nu au altă opțiune decât să fie transformate fie în centre de detenție, fie în centre de cazare înaintea plecării de pe teritoriu.

2.3. Prezentul aviz se va concentra asupra a trei dintre cele nouă instrumente cuprinse în noul pact: **(i) un nou regulament privind verificarea; (ii) o propunere modificată de revizuire a Regulamentului privind procedurile de azil; (iii) o propunere modificată de reformare a Regulamentului Eurodac.**

3. Observații specifice referitoare la noul regulament privind verificarea

3.1. Noul **regulament privind verificarea propune o procedură de verificare premergătoare intrării** pe teritoriul țării în care solicitantul a intrat prima dată, care ar trebui să se aplice tuturor resortisanților țărilor terțe care se află la frontiera externă fără a îndeplini condițiile de intrare sau după debarcarea în urma unei operațiuni de căutare și salvare.

3.2. Conform datelor disponibile, sosirea de resortisanți ai țărilor terțe cu nevoi clare de protecție internațională, observată în perioada 2015-2016, a fost înlocuită parțial cu sosiri mixte de persoane.

3.3. Observații specifice privind obiectivele și principalele elemente ale procedurii de verificare

3.3.1. Obiectivul procedurii de verificare (screening) este de a contribui la noua abordare cuprinzătoare a migrației și a fluxurilor de migrație mixtă prin stabilirea rapidă a identității persoanelor, dar și a eventualelor riscuri pentru sănătate și securitate și prin direcționarea rapidă către procedura aplicabilă a tuturor resortisanților țărilor terțe care se află la frontiera externă fără a îndeplini condițiile de intrare sau după debarcarea în urma unei operațiuni de căutare și salvare. Obiectivul ar trebui să fie, de asemenea, de a oferi un instrument util și să permită celorlalte țări din UE să participe la procedură și la evaluarea solicitantului în cursul procedurii conform RPA.

3.3.2. Propunerea prevede că drepturile fundamentale ale persoanelor în cauză ar trebui protejate cu ajutorul unui mecanism care urmează să fie instituit de statele membre.

3.3.3. Mai precis, procedura de screening ar trebui să cuprindă:

(a) un control medical preliminar și un control al vulnerabilității;

(b) o verificare a identității în informațiile din bazele de date europene;

(c) înregistrarea datelor biometrice (adică a datelor dactiloscopice și a datelor imaginii faciale) în bazele de date adecvate, în măsura în care acest lucru nu s-a efectuat încă, și

(d) un control de securitate prin interogarea bazelor de date relevante de la nivel național și de la nivelul Uniunii, în special a Sistemului de informații Schengen (SIS), pentru a verifica dacă persoana în cauză nu constituie o amenințare la adresa securității interne.

3.3.4. Verificarea ar trebui să fie obligatorie și să se aplice nu numai în prima țară de intrare, ci în fiecare stat membru, în conformitate cu principiul solidarității europene. Astfel cum se descrie în noul pact, procedurile RPA se vor desfășura numai în țările în care solicitantul a intrat prima dată. **În cazul în care „solidaritatea obligatorie” nu ia forma „transferului**

obligatoriu” în temeiul dispozițiilor RPA sau dacă procedurile create nu permit depunerea unei cereri de azil în statele membre ale UE fără a fi necesară trecerea frontierei UE, regulamentul nu va fi operațional din punct de vedere practic. Ar trebui, de asemenea, să existe stimulente și măsuri disuasive în ceea ce privește transferul și procedura conform RPA ar trebui să se desfășoare și în alte state membre, nu doar în prima țară de intrare.

3.3.5. Se preconizează că procedura de screening propusă va aduce valoare adăugată procedurilor actuale și, cu excepția aspectelor legate de sănătate, nu ar trebui să se desfășoare numai în țările cu frontiere externe.

3.3.6. Un mecanism de monitorizare permanent independent și eficace ar trebui să vizeze, în special, respectarea drepturilor fundamentale în procedura de verificare (screening), respectarea normelor naționale aplicabile în cazul detenției și **respectarea principiului nereturnării**. În plus, mecanismul ar trebui să garanteze că plângerile sunt tratate cu promptitudine și într-un mod adecvat.

3.3.7. Propunerea recunoaște rolul agențiilor UE – Frontex și Agenția Uniunii Europene pentru Azil – care pot însoți și sprijini autoritățile competente în cursul îndeplinirii tuturor sarcinilor lor legate de procedura de screening, nefiind însă suficient de clară. De asemenea, ea conferă Agenției pentru Drepturi Fundamentale un rol important, dar complet opac, în sprijinirea statelor membre în dezvoltarea mecanismelor independente de monitorizare a respectării drepturilor fundamentale în procedura de verificare, a respectării normelor naționale aplicabile în cazul detenției și a respectării principiului nereturnării.

4. Propunerea modificată de revizuire a Regulamentului privind procedurile de azil

4.1. CESE consideră adecvată alegerea unei noi propuneri legislative modificate sub forma unui regulament al UE în locul unei directive, cum este cazul în prezent. Cu toate acestea, pentru CESE există o întrebare clară cu privire la modul în care aceasta poate fi respectată și pusă în aplicare în toate statele membre, în special în cele care au făcut obiectul procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor. **CESE poate sprijini această propunere numai dacă nu transformă statele membre din sud în centre de detenție sau centre de cazare înaintea plecării de pe teritoriu.**

4.2. CESE salută intenția propunerii Comisiei de a îmbunătăți coordonarea și procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale și de a continua armonizarea deciziilor în materie de azil și returnare. Cu toate acestea, regretă că s-au făcut mai multe propuneri de coordonare a punerii în aplicare a centrelor închise de detenție în țările care sunt prime țări de intrare decât în privința sistemului comun de azil, impunând obligația exclusivă de a gestiona solicitanții de azil în primele țări de intrare. Acest lucru dă impresia generală că **propunerile care trebuie aplicate se adresează țărilor din sud, fără a se face nicio trimitere la posibilitatea de transfer în timpul „procedurilor la frontieră”.**

4.3. **În plus, CESE regretă că în propunere nu au fost identificate în mod corespunzător eventualele probleme legate de funcționarea programelor de returnare, în special în ceea ce privește disponibilitatea practică a țărilor terțe, a țărilor de origine sau de tranzit de a coopera cu UE.**

4.4. CESE subliniază necesitatea urgentă a unei strategii mai cuprinzătoare, bazată pe un sistem de responsabilitate echilibrată și partajată pentru gestionarea fluxurilor de migrație între UE și țările terțe.

4.5. În plus, CESE evidențiază necesitatea de a oferi o protecție adecvată familiilor cu copii și îndeamnă Comisia să acorde o atenție deosebită minorilor neînsoțiți, eficacității generale a procedurilor de orientare în materie de azil, indicatorilor de standarde operaționale și compilării exemplurilor de bune practici [publicate de Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO)]. **Nu este acceptabil ca un minor să fie considerat copil numai dacă are vârsta sub 12 ani, în loc de 18 ani, așa cum prevăd normele de drept internațional. Conform Convenției ONU din 1989 cu privire la drepturile copilului, prin copil se înțelege orice ființă umană cu vârsta sub 18 ani.**

4.6. În cadrul consultărilor recente, organizațiile societății civile au propus revizuirea anumitor norme privind stabilirea responsabilității și prevederea unui mecanism de solidaritate obligatoriu, inclusiv pentru persoanele debarcate în urma unei operațiuni de căutare și salvare. **Organizațiile neguvernamentale pledează, de asemenea, ca la nivelul statelor membre să se stabilească o definiție comună a noțiunii de „responsabilitate” și au solicitat ca Regulamentul Dublin revizuit să includă un mecanism de transfer cu caracter permanent ⁽⁸⁾. CESE întrebă cum ar putea fi pus în aplicare în mod realist, în cadrul noii propuneri modificate, un mecanism de solidaritate între statele membre care să funcționeze în mod corespunzător. Normele privind determinarea statului membru responsabil de prelucrarea unei cereri de azil, prevăzute în prezent în RAM, ar trebui să fie incluse în RPA, oferind, prin intermediul Eurodac, posibilitatea ca cererile să fie prelucrate și de alte state membre.**

5. Modificarea propunerii din 2016 de reformare a Regulamentului Eurodac

5.1. **Modificarea propunerii din 2016 de reformare a Regulamentului Eurodac urmărește să creeze o legătură între anumite persoane și procedurile la care sunt supuse, pentru a îmbunătăți controlul migrației neregulamentare și detectarea deplasărilor neautorizate.**

5.2. Principalul obiectiv al Eurodac este de a identifica solicitanții de azil și de a facilita, prin intermediul amprentelor digitale și al datelor imaginii faciale („date biometrice”), furnizarea de probe care să ajute la determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate în UE.

5.3. CESE nu este convins că Eurodac ⁽⁹⁾ ar fi instrumentul adecvat pentru combaterea migrației neregulamentare și nici că acest regulament ar sprijini în mod eficace statele membre în monitorizarea acordării de asistență pentru returnarea voluntară și reintegrare ⁽¹⁰⁾.

5.4. Propunerea de modificare a propunerii din 2016 se bazează pe acordul provizoriu dintre colegiitori, completează aceste modificări și vizează **transformarea Eurodac într-o bază de date europeană comună care să sprijine politicile UE în materie de azil, relocare și migrație neregulamentară.**

5.5. În plus, scopul propunerii este de a colecta date mai precise și complete pentru a fundamenta procesul de elaborare a politicilor și, prin urmare, de a oferi un sprijin mai bun în controlul migrației neregulamentare și detectarea deplasărilor neautorizate **prin numărarea, pe lângă cereri, și a solicitanților individuali. Cu toate acestea, CESE consideră că acest sistem sofisticat trebuie să ofere și migrantului posibilitatea de a solicita azil într-un alt stat membru, fără a-i limita alegerea la țara de primă intrare.**

5.6. Propunerea Eurodac urmărește, de asemenea, să sprijine identificarea unor soluții de politică adecvate în acest domeniu, **permițând elaborarea de statistici care să combine date provenite din mai multe baze de date.**

5.7. CESE este de acord că normele comune privind prelevarea amprentelor digitale și a datelor imaginii faciale a resortisanților țărilor terțe în scopul Eurodac trebuie aplicate în același mod în toate statele membre.

5.8. CESE este în favoarea creării unui **instrument de informare, care oferă Uniunii Europene informații cu privire la numărul de resortisanți ai țărilor terțe care intră în UE în mod neregulamentar sau în urma unor operațiuni de căutare și salvare și solicită protecție internațională, informații care sunt indispensabile pentru elaborarea de politici sustenabile și bazate pe date concrete în domeniul migrației și al politicii în materie de vize.**

⁽⁸⁾ Raportul de proiect al CEPS, *Search and rescue, disembarkation and relocation arrangements in the Mediterranean. Sailing Away from Responsibility?* (Căutare, salvare și debarcare în Mediterana. Modalități de transfer între statele membre. Fuga de răspundere?), iunie 2019.

⁽⁹⁾ Acesta va îmbunătăți capacitățile de monitorizare ale statelor membre în domeniu și va preveni fenomenul de alegere a elementelor convenabile cu privire la returnarea voluntară asistată și la reintegrare (AVRR), întrucât statele membre vor avea acces imediat la aceste informații, iar o persoană căreia i s-a acordat asistență într-un stat membru va trebui să se abțină de la mutarea într-un alt stat membru, cu scopul de a obține un alt tip de asistență sau o asistență mai bună. În prezent, statele membre nu dispun de o bază de date comună și de nicio modalitate de a afla dacă o persoană returnată a beneficiat deja de sprijin pentru returnare și reintegrare. Aceste informații sunt esențiale pentru combaterea abuzurilor și a beneficiilor duble.

⁽¹⁰⁾ Sistemul de intrare/ieșire permite statelor membre să detecteze resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, chiar dacă au intrat în UE în mod legal. Cu toate acestea, nu există un astfel de sistem de identificare a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală care intră în UE în mod neregulamentar, traversând frontierele externe. Actualul sistem Eurodac este baza de date ideală pentru stocarea acestor informații, întrucât conține deja astfel de date. Pentru moment, scopul colectării acestor date se limitează la acordarea de asistență pentru determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil. Identificarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală și a celor care au intrat în Uniunea Europeană în mod neregulamentar traversând frontierele externe va ajuta în special statele membre să elibereze noi documente unui resortisant al unei țări terțe, în scopul returnării.

5.9. Un alt obiectiv al Eurodac este de a oferi sprijin suplimentar autorităților naționale care se ocupă de solicitantii de azil ale căror cereri au fost deja respinse într-un alt stat membru, prin marcarea cererilor respinse, însă autorităților naționale trebuie să li se acorde dreptul de a reexamina o cerere prelucrată de un alt stat membru.

Bruxelles, 25 februarie 2021.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Christa SCHWENG

ANEXĂ

Următorul amendament, care a întrunit cel puțin o pătrime din voturile exprimate, a fost respins în timpul dezbaterii [articolul 43 alineatul (2) din Regulamentul de procedură]:

Punctul 2.2

Se modifică după cum urmează:

2.2. *Statele membre din sudul Europei nu au altă opțiune decât să fie transformate în centre de detenție, fie instabilească centre închise de cazare înaintea plecării de pe teritoriu, unde situația solicitanților de azil este foarte problematică în ceea ce privește condițiile de viață și drepturile.*

Expunere de motive

Textul actual se pretează foarte ușor la interpretări eronate, deoarece țările în sine nu sunt transformate nici în centre de detenție, nici în altceva. Statele sunt cele care înființează centrele de cazare înaintea plecării.

Rezultatul votului:

Voturi pentru: 96

Voturi împotriva: 100

Abțineri: 47

Următoarele puncte ale avizului secțiunii au fost modificate pentru a reflecta conținutul amendamentului adoptat de Adunare, deși peste o pătrime din voturile exprimate au fost în favoarea menținerii textului în forma sa originală [articolul 43 alineatul (2) din Regulamentul de procedură]:

1.1. *CESE ia notă de noul Pact privind migrația și azilul, care își propune să abordeze un fenomen complex și multidimensional. CESE consideră că noile reglementări aduc o contribuție pozitivă în sensul eficientizării securității frontierelor UE. Se instituie un proces mai bun și mai sigur de control al persoanelor care intră în UE. În orice caz, o strategie integrată comună a UE, care să fie rezilientă și orientată spre viitor, este foarte necesară și îndelung așteptată. Din păcate, în ce privește chestiunea azilului și migrației în ansamblu, Comisia servește aceeași supă veche, reîncălzită și, așa cum și-a făcut obiceiul, pusă deja rece în farfuria țărilor din sudul Europei. **Mai mult decât atât, cele patru sau cinci state membre în cauză vor deveni „centre închise de detenție”⁽¹⁾ unde oamenii sunt ținuți timp de cel puțin șase sau șapte luni, dacă nu mai mult, până când se cunoaște rezultatul procedurilor, ceea ce duce la situații de 20 de ori mai grave decât înainte.***

Rezultatul votului:

Voturi pentru: 105

Voturi împotriva: 99

Abțineri: 43

1.2. *CESE dorește să sublinieze că Comisia pare să dea dovadă de lipsă de bunăvoință în ceea ce privește sugestiile sale. Toate avizele Comitetului (SOC/649, SOC/669 și SOC/670) critică adoptarea atât a Regulamentului privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație (RAM), cât și a Regulamentului privind procedurile de azil (APR). CESE ar dori, de asemenea, să sublinieze că, după ce a examinat cele două regulamente și a discutat cu Comisia, consideră că perspectivele de punere în aplicare a acestor două regulamente diferite par a fi sortite eșecului. În mod tipic, Comisia nu tratează imigrația ca pe un aspect de sine stătător, afirmând mai degrabă că orice propunere sau sugestie ar intra sub incidența unui alt regulament. Prin urmare, pentru nicio chestiune nu poate fi creată substanțial o legătură, ceea ce înseamnă că fiecare aspect este luat în considerare în mod individual, ca parte din domeniul de aplicare al fiecărui regulament dedicat exclusiv respectivului aspect. Mai simplu spus, „de fiecare dată pasăm mingea în alt teren, unde se aplică o altă regulă” sau Comisia pur și simplu ignoră toate observațiile pe motiv că acestea ar intra sub incidența altor norme.*

(¹) Conceptul de refuz al intrării este un element care există atât în acquis-ul Schengen, cât și în cel în materie de azil [articolul 43 din Directiva privind procedurile de azil (DPA)].

Rezultatul votului:

Voturi pentru: 101

Voturi împotrivă: 97

Abțineri: 41
